

Ρέιμοντ Τσαντλερ
Ο Μεγάλος Ύπνος

Πρόλογος: Ίαν Ράνκιν
 Μετάφραση: Φίλιππος Χρυσόπουλος
 Εκδόσεις: Κέδρος
 Σελ.: 322

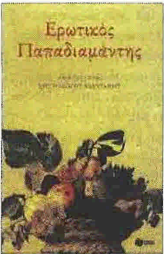
Κλασικό απολουπτικό αστυνομικό με πρωταγωνιστή τον αναπόμιλλο Φίλιπ Μάρλοου! Στην εποχή της ποσοπαγόρευσης, ζει στην πόλη των Αγγέλων ένας πάμπλουτος ηλικιωμένος στρατηγός μαζί με τις δυο... ανήσυχες κόρες του που διανύουν την κρίσιμη και ευαίσθητη ηλικία των είκοσι ετών. Ο στρατηγός Σέργουντ είναι ο πρώτος μυθιστορηματικός ήρωας του Τσαντλερ ο οποίος προλαμβάνει τον Μάρλοου προκειμένου να λύσει ένα μυστήριο. Στα χέρια του στρατηγού, φτάνει ένα γράμμα το οποίο τον πληροφορεί ότι η μεγάλη του κόρη έχει ένα χρέος στο καζίνο της περιοχής. Καλά θα ήταν όμως τα προβλήματα να σταματούσαν ή να άρχιζαν από εδώ. Η άλλη του κόρη η μικρή εικονίζεται να ποζάρει γυμνή σε μια φωτογραφία! Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, έχει να αντιμετωπίσει την εξοφάνιση του άντρα της μεγάλης του κόρης. Ο Μάρλοου συνεπώς έχει πολλή δουλειά, καθώς εξελίσσεται η πλοκή, λεπτή και γεμάτη εκρήξεις. Με το ξεκίνημα των ερευνών, ο αναγνώστης έρχεται σε επαφή με έναν ήρωα του οποίου η προσωπικότητα ζωντανεύει σταδιακά από σελίδα σε σελίδα, έτσι που στο τέλος γίνεται ένας γνώριμος, ένας δικός του άνθρωπος, ένα υπαρκτό πρόσωπο. Μέσα από μια πλοκή όπου οι ανατροπές ανανεώνουν και ξαναζεσταίνουν το ενδιαφέρον του αναγνώστη, ο Τσαντλερ ξετυλίγει την ιστορία του με ένα ιδιότυπο προσωπικό ύφος που θα τον κατατάξει στους πιο ξεχωριστούς συγγραφείς αστυνομικών ιστοριών. Σε αυτή την ιστορία, η μεγαλοαστική κοινωνία συγχρωτίζεται με τον υπόκοσμο σε ένα ανεπακόλητο... διάλογο χρήματος και όπλων.

Βενετία Αποστολίδου
Τραύμα και Μνήμη

Η πεζογραφία των Πολιτικών Προσφύγων
 Εκδόσεις: Πόλις
 Σελ.: 164

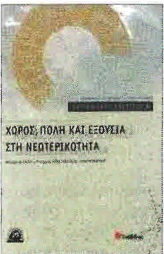
Πολύ ενδιαφέρουσα μελέτη, αυτή της κύριας Αποστολίδου, που θέτει στο μικροσκόπιο μια «δύσκολη» πτυχή της ελληνικής πεζογραφικής παραγωγής, μιας και πραγματεύεται «το Τραύμα και τη Μνήμη» του ελληνικού Εμφυλίου όπως αυτό αποτυπώθηκε από όλους εκείνους που υπήρξαν θύματα αυτής της σπαρτακτικής διαμάχης. Τραγικό αποτέλεσμα του Εμφυλίου υπήρξαν και οι πολιτικοί πρόσφυγες, όλοι εκείνοι οι άνθρωποι που αναγκάστηκαν λόγω των περιστάσεων να μεταναστεύσουν σε χώρες που θεωρούνταν ιδεολογικά «φιλόξενες», τις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού. Από αυτή την πραγματικότητα δημιουργήθηκε μια λογοτεχνική παράδοση μέσα στην οποία κυριαρχεί η ευρωπαϊκή εμπειρία των σοσιαλιστικών κρατών που υποδέχτηκαν τους κληνημένους συμπατριώτες μας. Από την άλλη πλευρά, έχουμε όλους αυτούς τους ηττημένους του Εμφυλίου, οι οποίοι έμειναν στη χώρα, με αποτέλεσμα να υποστούν μια σειρά κακουρηματικών αντεκδικήσεων από μέρος των νικητών. Σε αυτή την περίπτωση έχουμε μια λογοτεχνία η οποία αποτυπώνει αυτό το εσωτερικής καταναλωσέως τραυματικό και... αξέχαστα γεγονός. Είναι αλήθεια ότι αν κι έχουν περάσει πάνω από εξήντα χρόνια από το τέλος του Εμφυλίου, μόλις τώρα αρχίζει να γίνεται μια πιο ανοιχτή συζήτηση για εκείνη την εποχή. Η κακή πολιτική διαχείριση του Εμφυλίου από όλες τις εμπλεκόμενες πλευρές είχε σαν τραγικό αποτέλεσμα να επιμυκνούν τις θλιβερές του συνέπειες ως το σήμερα. Σήμερα μάλιστα γίνεται και αντικείμενο εκμετάλλευσης, πυροδοτώντας πάθη και μίσση που είναι να απορεί κανείς για το πόσο αντέχουν. Ως εκ τούτου, ο προσανατολισμός του βιβλίου να εξεταστεί η λογοτεχνική παραγωγή του Εμφυλίου μέσα από το πρίσμα της τραυματικής εμπειρίας που κυριαρχεί στη μνήμη είναι ενδιαφέρων, όπως ενδιαφέρουσα είναι και η παράμετρος να αναγνωρισθεί το τραύμα ως διπτό, δηλαδή να ληφθεί υπόψη και το τραύμα του άλλου.

Ερωτικός Παπαδιαμάντης

Ανθολόγηση: Χριστόφορος Λιοντάκης
 Εκδόσεις: Πατάκη
 Σελ.: 473

Μια ενδιαφέρουσα πτυχή του Παπαδιαμάντη, σχεδόν αποσιωπημένη λόγω της έντονης αγιοποίησης στην οποία τον έχουν «περιτυλίξει» οι λάτρες της ελληνορθοδοξίας, μας προτείνει μέσα από το έργο του ίδιου του συγγραφέα μια ανθολογία που κυκλοφόρησε πρόσφατα. Η πρότασή της για έναν ερωτικό Παπαδιαμάντη δεν στερείται επιχειρημάτων ούτε πρωτογενών παπαδιαμαντικών κείμενων. Έτσι ο ποιητής Χριστόφορος Λιοντάκης, που εδώ δραστηριοποιείται ως ανθολόγος, μας αποκαλύπτει έναν ερωτικό Παπαδιαμάντη όπως αυτός προκύπτει από το ίδιο του το έργο. Ο Λιοντάκης κάνει ένα διαχωρισμό εξύμνου, προκειμένου να έχουμε μια σαφέστερη εικόνα του ερωτικού Παπαδιαμάντη όπως αυτός προκύπτει από το ίδιο του το έργο. Ο Λιοντάκης κάνει ένα διαχωρισμό εξύμνου, προκειμένου να έχουμε μια σαφέστερη εικόνα του ερωτικού Παπαδιαμάντη. Ξεχωρίζει τα διηγήματα εκείνα όπου ο συγγραφέας εξιστορεί προσωπικές ερωτικές ιστορίες, από εκείνα στα οποία καταγίνεται με τις ερωτικές περιπέτειες των πρώην του. Στις προσωπικές ερωτικές ιστορίες, τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά, όπως σημειώνει ο ανθολόγος, είναι: «ο ρεμβασμός, η νοσταλγία, το ανεκλήρωτο, η μεταίωση, οι ποιητικές εξάρσεις και το λυρικό παραλήρημα». Ως χαρακτηριστικά δείγματα θεωρεί ανάμεσα σε άλλα διηγήματα, το «Όνειρο στο κύμα», «Ολόγυρα στη λίμνη», «Ρόδινο ακρογιάλιο», «Υπό τη βασιλική δρύνη», και το «Η φαρμακοκώλυτρη». Τα διηγήματα στα οποία αναφέρεται σε περιπέτειες πρώην του, ο ανθολόγος τα χωρίζει σε τρεις κατηγορίες. Σε εκείνα που κυρίως αναφέρονται σε ερωτοχτυπημένους νεαρούς «Η νοσταλγός», «Ερωτας στα χιόνια» κ.ά., σε εκείνα με λυρική εξάρση και αίσιο τέλος, «Θέρος - Έρωτας», «Το καμίνι», «Η Βλαχοπούλα», και τέλος, σε εκείνα όπου με αφορμή τον έρωτα και το γάμο «στηλιτεύονται κοινωνικές αδικίες και αδιέξοδα, προλήψεις, πατριωτικό γάμοι, χωρισμοί»: «Ο γάμος του Χαραχτήρη», «Χωρίς στεφάνι», «Το Τυφλό σοκάκι» κ.ά.

Ίδρυμα Σάκη Καράγιωργα
Χώρος, Πόλη και Εξουσία
στη Νεωτερικότητα

Μετάφραση, Επιμέλεια Εισαγωγή: Ηλίας Γεωργιάδης
 Θανάσης Γκούρας
 Εκδόσεις: Σαββάλας
 Σελ.: 640

Οι σύγχρονες πόλεις συγκροτούνται το δίχως άλλο με βάση τους κυρίαρχους οικονομικούς και εξουσιαστικούς παράγοντες. Έτσι γίνεται προφανές ότι για να κατανοήσουμε πλήρως την εξουσιαστική δομή της κοινωνίας είναι απαραίτητο να αναλύσουμε την έννοια του αίτηστρον χώρου. Στις νεωτερικές κοινωνίες που ζούμε, η πόλη μέσα από μια απίθανη πλειάδα δραστηριοτήτων που βασίζονται αποκλειστικά σε οικονομικά δεδομένα, παίζει καθοριστικό ρόλο για το πώς θα χωροθετηθούν οι παραγωγικές δραστηριότητες και το σύνολο των κοινωνικών αντιθέσεων. Στον ογκώδη αυτό τόμο, ανθολογούνται μια σειρά κείμενων γραμμένων από κλασικούς στοχαστές σχετικά με τον Χώρο, την Πόλη και την Εξουσία στις σύγχρονες κοινωνίες. Τα κείμενα αυτά μεταφράζονται για πρώτη φορά στη χώρα μας. Ανάμεσα στους συγγραφείς - στοχαστές είναι ο Άνταμ Σμιθ, ο Άλφρεντ Βέμπερ, ο Ιβάνουελ Καντ, ο Βάλτερ Μπένγιαμιν, ο Ερνστ Μπλόχ. Επίσης υπάρχουν κείμενα της Κοινωνιολογικής Σχολής του Σικάγο. Η εισαγωγή, εκτενής, αναλυτική και καταποιοιστική πάνω στο ιδιαίτερα ενδιαφέρον αυτό θέμα της χωροταξικής σχέσης των πόλεων με την εξουσία, είναι των καθηγητών Ηλία Γεωργιάδη και Θανάση Γκούρα. Η ανθολόγηση αυτή φέρνει στο φως μια σειρά θεωρήσεων, αναλύσεων, εκτιμήσεων και διαπιστώσεων που έχουν παίζει κυρίαρχο ρόλο στη συγκρότηση της σύγχρονης κοινωνικής σκέψης. Πρόκειται για έναν τόμο, στον οποίο φωτίζεται ο πρωταγωνιστικός ρόλος της πόλης και η δυνατότητά της να υπονοηθεί τα περιεχόμενα και να επιβάλει τις μορφές στη σύγχρονη τοπογραφία.

Άκης Κοσώνας
Το Πείραμα
Η Πουγκοσλαβική
εμπειρία και η διάλυση
των Βαλκανίων
 Εκδόσεις: Αρμός
 Σελ. 144

Η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, όπως ήταν φυσικό, δημιούργησε μια σειρά παρεργειών, οι επιπτώσεις των οποίων είχαν σαν αποτέλεσμα να αλλάξει στη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας του 20ού αιώνα η εικόνα του κόσμου όπως την είχαμε εμεδώσει. Η γεωγραφική, εικόνα, η πολιτική, κοινωνική και πολιτισμική. Σοφικά μάλιστα για την ύπαρξη εθνότητων που... αγνοούσαμε, μαζί με μια σειρά από εθνότητες διαμάχης που δεν είχαμε φανταστεί. Μέσα σ' αυτόν τον ορμηικό των αλλαγών που συνέβαιναν με καταγοιστική σφοδρότητα δεν μας έμενε καν το περιθώριο... και

ο χρόνος να εκπλοαγούμε. Αντίθετα όλοι μας μιλούσαμε να δεχάμαστε ταχύρρυθμα μαθήματα γεωγραφίας. Ο παγκόσμιος χάρτης, έτσι όπως τον γνωρίζαμε, άλλαξε ριζικά, σύνορα μετατέθηκαν, ξεψύχωναν νέα κράτη, άλλαξαν πολιτικές, έπεσαν τείχη και προκαταλήψεις. Ο νέος κόσμος που δημιουργήθηκε μέσα από αιματηρές - τις περισσότερες φορές - και επώδυνες διαδικασίες, δημιούργησε νέα δεδομένα, νέες ελπίδες, μαζί και τις πρώτες απογοητεύσεις. Ο έμπειρος δημοσιογράφος Άκης Κοσώνας μάς μεταφέρει στην εποχή που στα βόρεια σύνορά μας η πραγματικότητα άλλαζε με κινηματογραφική ταχύτητα.

Η πόλη ποτέ, στελείωτη (για όσους την είχαν διασχίσει με λεωφορεία) Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Πουγκοσλαβίας, διασπάται στα εξών συνετέθη. Μέσα σε ένα χρόνο, μετά το 1990 που άρχισε η διαδικασία της απόσχισής, τρεις από τις έξι δημοκρατίες διεκδίκησαν και κέρδισαν την ανεξαρτησία τους για τις υπόλοιπες τρεις, αυτό ήταν θέμα χρόνου και διεθνών συγκυριών. Μέσα από αυτό τον ενδιαφέροντα τόμο παρακολουθούμε τον διαιολισμό της Πουγκοσλαβίας, τα νέα κράτη που προκύπτουν μαζί με τη Σερβία και το πώς αυτές οι αλλαγές επηρέασαν στον εγγύς Νότο τις δικές μας (δυτικές) ζωές.

